

Sygn. akt: III AUa 1438/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSA Maria Padarewska - Hajn

Sędziowie: SSA Janina Kacprzak (spr.)

SSA Lucyna Guderska

Protokolant: st.sekr.sądowy Patrycja Stasiak

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2014 r. w Łodzi

sprawy **T. S.**

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w Ł.**

o wysokość kapitału początkowego,

na skutek apelacji wnioskodawcy

od wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi

z dnia 10 czerwca 2013 r., sygn. akt: VIII U 4483/12;

1. **zmienia zaskarżony wyrok w punkcie drugim w ten sposób, że do ustalenia kapitału początkowego zalicza okres od 16 września 1969 r. do 9 września 1972 r. jako składkowy;**
2. **zasądza od Zakładu Ubezpieczeń społecznych II Oddziału w Ł. na rzecz T. S. kwotę 30,00 (trzydzieści) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.**

III AUa 1438/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 9 listopada 2012 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w Ł. ustalił kapitał początkowy ubezpieczonego T. S. na dzień 1 stycznia 1999 roku. Przyjęty przez ZUS w decyzji wskaźnik wysokości podstawy wymiaru kapitału wyniósł 127,84 % i obliczony został z okresu od 1 stycznia 1975 roku do 31 grudnia 1984 roku. Do obliczenia wartości kapitału początkowego uwzględniono 12 lat, 4 miesiące i 25 dni okresów składkowych oraz 2 lata, 11 miesięcy i 24 dni okresów nieskładkowych. Za okres nieskładkowy uznano okres od 16 września 1969 roku do 9 września 1972 roku.

W odwołaniu od powyższej decyzji ubezpieczony kwestionował wysokość wskaźnika wysokości podstawy wymiaru kapitału początkowego, podnosząc, że nie wszystkie składniki jego poborów zostały uwzględnione w podstawie. Wniósł o uwzględnienie w podstawie wymiaru takich poborów jak: dodatki rodzinne i rekompensaty dla członków rodziny oraz dodatki z list poborów oznaczonych jako „D.. Z” i (...). Ponadto wnosił o zaliczenie jako okresu składkowego okresu od 16 września 1969 r. do 9 września 1972 r.

W toku postępowania odwoławczego przed sądem pierwszej instancji organ rentowy decyzją z dnia 4 czerwca 2013 r. zmienił skarżoną decyzję z 9 listopada 2012 r. w ten sposób, że podwyższył wskaźnik wysokości podstawy wymiaru do poziomu 134,87 % poprzez doliczenie do podstawy wymiaru kapitału początkowego składników poborów ubezpieczonego oznaczonych na listach wypłat jako: „D.. Z” i (...).

Zaskarżonym wyrokiem Sąd Okręgowy w Łodzi oddalił odwołanie T. S. w części dotyczącej jego żądania uwzględnienia w podstawie rekompensat i dodatków dla członków rodziny oraz w części dotyczącej uwzględnienia przy obliczaniu kapitału okresu od 16 września 1969 roku do 9 września 1972 roku jako okresu składkowego. Jednocześnie Sąd Okręgowy postanowieniem zawartym w zaskarżonym wyroku umorzył postępowanie w zakresie objętym decyzją z 4 czerwca 2013 roku.

Sąd Okręgowy ustalił, że ubezpieczony T. S. w okresie od 1 sierpnia 1969 roku do 19 grudnia 1984 roku odbywał czynną służbę wojskową, w tym: od 1 sierpnia 1969 roku do 15 września 1969 roku jako żołnierz zasadniczej służby wojskowej, od 16 września 1969 roku do 9 września 1972 roku jako słuchacz Wojskowej Akademii (...) oraz od 10 września 1972 r. do 19 grudnia 1984 r. w charakterze żołnierza zawodowej służby wojskowej.

Sąd Okręgowy podzielił w uzasadnieniu skarżonego wyroku stanowisko organu rentowego, że sporny okres należy traktować jako studia wyższe i jako takie, przy obliczaniu kapitału początkowego, zaliczyć uprawnionemu do okresów nieskładkowych na podstawie art. 7 pkt 9 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

W apelacji od powyższego wyroku ubezpieczony wniósł o jego zmianę i uwzględnienie odwołania w całości, jednakże po ostatecznym sprecyzowaniu wniosków apelacyjnych wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zaliczenie do obliczenia kapitału początkowego okresu od 16 września 1969 r. do 9 września 1972 r. jako okresu składkowego, nie popierając dalszych wniosków z odwołania.

Organ rentowy wniósł o oddalenie apelacji.

Sąd Apelacyjny w Łodzi zważył, co następuje: apelacja jest uzasadniona. Poza sporem w rozpoznawanej sprawie jest, że ubezpieczony jako żołnierz zasadniczej służby wojskowej został przyjęty do Wojskowej Akademii (...) i w okresie od 16 września 1969 roku do 15 września 1972 roku był słuchaczem tej uczelni, która kształciła żołnierzy czynnej służby wojskowej, na podstawie nieobowiązującej już ustawy z dnia 31 marca 1965 roku o wyższym szkolnictwie wojskowym (Dz.U. z 1970 r., nr 25, poz. 204 – j.t.). W myśl art. 1 tej ustawy akademie wojskowe i wyższe szkoły oficerskie były państwowymi szkołami wyższymi oraz jednocześnie jednostkami wojskowymi. Na studia wyższe mogli być przyjmowani żołnierze służby czynnej, w tym zasadniczej służby wojskowej, jak to miało miejsce w tym przypadku, jak i cywile. Osoby cywilne z chwilą przyjęcia ich do wyższej uczelni wojskowej stawali się żołnierzami służby czynnej (por. art. 24 i art. 25 tej ustawy w brzmieniu przepisów wówczas obowiązującym – Dz. U. z 1970 r., nr 25, poz. 204 – j.t.). Z kolei po myśli art. 31 tej ustawy do słuchaczy akademii wojskowych będących w czynnej służbie wojskowej, którzy nie byli żołnierzami zawodowymi, w sprawach nie uregulowanych w tej ustawie stosowano przepisy o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych w części dotyczącej kandydatów na żołnierzy zawodowych /w wersji tego przepisu obowiązującego w spornych latach/. Ubezpieczony będąc słuchaczem Wojskowej Akademii (...) w spornych latach był kandydatem na żołnierza zawodowego. Status żołnierza zawodowego uzyskał dopiero z dniem 10 września 1972 roku, również jako słuchacz tej uczelni (zaświadczenie Wojskowej Akademii (...) k. 83). Kandydaci na żołnierzy zawodowych pełnili czynną służbę wojskową co wynikało wprost z art. 4 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 roku o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz.U. z 1970 r., nr 16, poz. 134; po nowelizacjach tej ustawy kwestię tę regulował art. 5). Podsumowując powyższe w spornych latach 1969 – 1972 słuchacze państwowych wyższych uczelni wojskowych, posiadający status kandydatów na żołnierzy zawodowych pozostawali w czynnej służbie wojskowej. Zatem okres od 15 września 1969 roku do 9 września 1972 roku, w którym ubezpieczony był słuchaczem Wojskowej Akademii (...) jako kandydat na żołnierza zawodowego jest okresem składkowym w rozumieniu art. 6 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2013 r., poz. 1440 – j.t.). Stanowisko Sądu pierwszej instancji, że okres ten należy traktować jako nieskładkowy na podstawie art. 7 pkt 9 tej ustawy nie znajduje uzasadnienia prawnego. Sąd Okręgowy kwalifikując sporny okres jako nieskładkowy w rozumieniu art. 7 pkt

9 tej ustawy pomija, że wyższe uczelnie wojskowe były jednocześnie jednostkami wojskowymi, a ich słuchacze byli żołnierzami w czynnej służbie wojskowej.

Mając na uwadze powyższe należało zmienić zaskarżony wyrok na podstawie art. 386 § 1 kpc, orzekając jak w sentencji.

O kosztach postępowania za drugą instancję Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc, zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik sprawy.